

„Videl a uveril...“

Suspírium: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej (IPt 1,3).“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 200.: „Kristus Pán z mŕtvych vstal...“

Pozdrav: „Nech mu dobrorečia, nech ho blahoslavia všetky národy! Nech je zvelebené jeho slávne meno naveky a nech jeho sláva naplní celú zem! Amen, amen (Ž 72, 17b.18b.).“ Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Jána v 14. kapitole v devätnástom a dvadsiatom verši takto:

„Ešte máličko a svet ma už viac neuvidí. Ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť. V ten deň spoznáte, že ja som vo svojom Otcovi a vy ste vo mne a ja vo vás (Jn 14,19-20).“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 413: „Kriste, Ty si ležal v hrobe...“

Vzdych: „Hospodinova pravica sa pozdvihla, Hospodinova pravica mocne zasiahla. Vykúpil som ich zo spárov podsvetia, vyslobodil som ich zo smrti. Kde sú tvoje rany moru, smrť? Kde je tvoj osteň, podsvetie (Ž 118, 16, Oz 13,14)?“ Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 20, 1-20

„V prvý deň po sobote, včasráno, keď bola ešte tma, prišla k hrobu Mária Magdaléna a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učeníkovi, ktorého mal Ježiš rád, a povedala im: „Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam ho položili.“ Peter a ten druhý učeník šli k hrobu. Bežali obaja spolu, ibaže druhý učeník bežal rýchlejšie ako Peter, takže prišiel k hrobu prvý. Keď sa nahol, videl tam ležať plachty, ale dnu nevošiel. Vzápätí za ním prišiel aj Šimon Peter, vošiel do hrobu a videl ležať plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Tá však nebola medzi plachtami, ale zvinutá osobitne na inom mieste. Vtedy vošiel aj ten druhý učeník, ktorý prišiel k hrobu prvý. Videl a uveril. Ešte totiž nerozumeli Písmu, že má vstať z mŕtvych. Potom sa učenici vrátili domov. Mária však stála vonku pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla dvoch anjelov v bielom sedieť tam, kde predtým ležalo Ježišovo telo; jedného pri hlave, druhého pri nohách. Tí jej povedali: „Žena, čo plačeš?“ Odpovedala im: „Vzali môjho Pána a neviem, kam ho položili.“ Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; ale nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal: „Žena, čo plačeš? Koho hľadáš?“ Ona sa

nazdávala, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si ho ty odniesol, povedz, kam si ho položil, a ja si ho vezmem. Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a povedala mu po hebrejsky: „Rabbúni!“, čo znamená: Učiteľ! Ježiš jej povedal: „Nedotýkaj sa ma zato, že som ešte nevystúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: ‚Vystupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu.‘“ Mária Magdaléna šla a oznámila učeníkom: „Videla som Pána!“ a že tieto veci jej on povedal.”

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova v našich srdciach. V Duchu a v pravde modlime sa.

Modlitba:

Vzkriesený Pán, náš drahý Spasiteľ! Vo Veľkonočné sviatky predstupujeme pred Teba, aby sme sa Ti poďakovali za Tvoje veľkolepé skutky, ktoré si pre nás vykonal! Tvoja láska je slovami nevyjadriteľná. Tvoja vzácna milosť, ktorá sa v Tebe zjavila, je nevyčerpatel'ná. Zvelebujeme Ťa, drahý Kristus, že si Pánom nad peklom a hrobom a prišli sme sa s Tebou stretnúť, ktorý si bol mŕtvy, a hľa, žiješ. Odpuš' nám, Pane náš, ak sme veľmi prílepení k tejto zemi. Vieme, že nám vždy záleží iba na pozemských veciach, ktoré vidíme. Mali sme Ťa pozornejšie badať, ale sme otrasení a bojíme sa všetkého a všetkých. Zmiluj sa v túto chvíľu nad nami. Zmiluj sa nad našimi predstavami o Tebe, aby sme sa s Tebou úprimne radovali Tvojmu vzkrieseniu, našej spáse a nášmu novému životu. Príď k nám naproti, ako v prvú Veľkú noc, kedysi sa stretol so svojimi učeníkmi. Prosíme Ťa, otvor nám naše duchovné oči, aby sme Ťa videli v našich životoch a ohlasovali všetkým ľuďom Tvoju moc a drahocenný obsah Tvojho vzkriesenia. Príď, Duchu Svätý, oživ nás a rozlom mohutné väzby smrti, vyveď nás z tohto smrteľného sveta a upriam náš pohľad na nášho Vzkrieseného Krista. Požehnaný Spasiteľ náš, posväcuj naše vnútro, aby náš život mohol naplniť Tvoj nebeský pokoj. Vypočuj nás a buď prítomný v našich životoch, Otec, Syn a Duch Svätý. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 418: „Kristus Pán, je vzkriesený...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Či sa stane v meste niečo zlé, ak by to Hospodin nedopustil? Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť a tak vojsť do svojej slávy (Am 3,6b, Lk 24,26)?“ Amen.

Textus: Evanjelium podľa Jána 20,8

„Vtedy vošiel aj ten druhý učeník, ktorý prišiel k hrobu prvý. Videl a uveril.“

Milí bratia a drahé sestry, vo Veľkonočné sviatky žijúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

V mojej rodnej obci som sa ako mladý zúčastnil pohrebu, a som bol svedkom tichého rozhovoru. Náš spevokol práve dosvedčil živú vieru chválospevom č. 484 nad otvoreným hrobom: „Žije môj Spasiteľ, ja viem.“ V tom sa k jednému členu spevokolu prikradol jehovista a spýtal sa ho: „Veríš z celého srdca tomu, čo spievaš?“ Na to člen nášho cirkevného zboru, údajne presbyter odpovedal: „Vieš, odtiaľ sa ešte nikto nevrátil.“ Keď som počul túto výpoveď, vyhrkli mi veľké slzy z očí, pretože to, o čom náš brat spieval, nevedel s vierou prijať. Celou cestou domov z cintorína som si dokola polohlasno hovoril: Ježiš je nažive! On žije, On je vzkriesený!“ Osobne vyznávajme, drahí bratia a milé sestry, že nemáme žiadny problém s Kvetnou nedeľou, slávnym Ježišovým vstupom do Jeruzalema a srdečne prijmem aj udalosti Veľkého piatku, ale skutočnosť vzkriesenia nás veľmi obmedzuje. Nemôžeme na Pánov ozajstný skutok jednomyselne vyhlásiť: Áno Pane! Existujú v nás pochybnosti okolo vzkriesenia. Avšak v nás sa pretvorí všetko, keď prijmem vzkriesenie ako skutočnosť. Podobne reagujú aj Ježišovi učeníci na túto skutočnosť. Veľmi dôležitým posolstvom v Jánovom evanjeliu je, že Ježišovi nasledovníci si uvedomujú: Ježiš nie je v hrobe. Vidia, že tam nie je, kameň je odvalený, ale nevedia pochopiť, kde je Ježišovo telo. Kde je On, Ktorého pred tromi dňami videli na kríži. Kde je On, Ktorého samotná Mária Magdaléna videla, že Jozef z Arimatie Ho ukladá do vlastnej hrobky. Kde je Ježiš? Kde je ich Pán? Kde je ich kráľ, Syn Dávidov, Ktorého každý ospevoval Hosannou? Kde je dnes Kristus? Šokujúca správa a strach sa zmocňuje učeníkov. Mária Magdaléna uteká oznámiť túto správu učeníkom. Často sme počuli Veľkonočnú zvesť, ktorú anjel hovoril prichádzajúcim ženám: „Nie je tu, ale vstal z mŕtvych“. Často sa zaoberáme iba prvou časťou správy: nie je tu. Kde sa vzal? Kam sa podel? Kde je môj Pán? Kde je môj Kristus? Každý Ho hľadá. Každý beží k Jeho hrobu. Každý sa chce uistiť o zlom chýre, ale nikto si nespomenie na Jeho sľub: „*Syn človeka musí byť vydaný do rúk hriešnikom a ukrižovaný, ale tretieho dňa musí vstať z*

mŕtvych.“(Lk 24: 7) Budme si úprimní, že prvý okamih našej Veľkonočnej viery je pravé to zarazenie, ten osobný výdych a nádych, ten šok, že už tu nie je. Ján uvidel všetko, čo sa skrývalo v prázdnej hrobke. Oko si veľa všimne, ale či skutočne vidí, to je otázka. Oko spozoruje nielen čiary, tvary, farby, ale vidí aj hlboko do očí. Vidíme, kedy dotyčnému žiaria oči. Všimneme si, keď má niekto ťažkosti a bojuje s tvrdým osudom života. Je to okamih milosti, keď vidíme a všímame si Božie dary okolo nás, v našom prostredí a v životoch našich blízkych. O učeníkovi, ktorého Ježiš mal rád, sme čítali: videl a uveril. Veril, že Ježiš vstal z mŕtvych. Veľkosť jeho viery sa prejavuje v jeho prijatí Ježiša ako Vzkrieseného. Prázdny hrob je znakom Ježišovho zmŕtvychvstania. Verí tomu, akoby sa už sám stretol so Vzkrieseným, aj keď videl iba znamenia. Báľ sa pozrieť do hrobky, ale keď nazrel dovnútra, uveril. Prázdny hrob je znamením toho, že Ježiš patrí k živým a nie mŕtvym. Dnes si aj my pripomíname vzkriesenie Ježiša Krista. Ako sa pozeráme na skutočnosť zmŕtvychvstania Ježiša Krista? Aj dnes mnohí vylučujú toto vzácne evanjelium zo svojich srdc, nechcú a netrúfajú si veriť. Aký je náš pohľad na Veľkú noc? Aká je naša viera vo vzkriesenie? Viera zraku, pohľadu na prázdny hrob nám stačí? Vieme čítať z Božích znamení, ako napríklad Ján, ktorý videl a uveril? Alebo sme podobní Petrovi, ktorému vidina nestačí, lebo zotrva pri svojom vlastnom stanovisku.

Drahý brat a milá sestra! Otázka Veľkej noci je jednoznačná: „Aká je moja nádej v tieto Veľkonočné sviatky?“ Živý Vykupiteľ a Spasiteľ je skutočný. Prijímam so živou vierou svojho Krista za svojho Spasiteľa, ktorý podľa Písma zomrel a vstal z mŕtvych? Verím a vyznávam, že kameň, ktorý Jozef z Arimatie priložil k vlastnej hrobke, definitívne odvalil Boh? Pavlova vífazná pieseň Veľkej noci ma oživuje: „Smrť, kde je tvoje vífazstvo? Smrť, kde je tvoj osteň?“ (IK 15,55) Viem s takou vierou prijať a ohlasovať obsah vzkriesenia? Kto je ten dotyčný, kto mi zoberie všetky moje pochybnosti? Kto je ten dotyčný, kto mi zodpovie na všetky moje šokujúce otázky? Kto udeľuje nebeské videnie skrze viery Ježiša? Kto nás

všetkých privedie k Veľkonočnej vízii učeníka Jána: videl a uveril? Vzácná a užitočná je len tá viera, ktorá vníma všetko srdcom cez zrkadlo nebeského milosrdenstva a veľkolepej lásky. Kto tým obdarí aj dnešných učeníkov? Sám Vzkriesený. Sám Ježiš, ktorý bol tak vyhľadávaný ženami a učeníkmi ako nikto iný. Ku ktorému zutekali a hľadali živého medzi mŕtvymi. Ježiš aj dnes pozdraví Teba a mňa ako svojich prvých učeníkov: „Pokoj vám.“ Osobne ťa osloví ako Máriu. Strach, pochybnosti, uprostred nedorozumení miznú, keď prichádza Ježiš do spoločenstva učeníkov a On nás vidí. Jeho osoba nás uisťuje: To, čo ste mohli vidieť, je prázdny hrob, zvinutý plášť a odvrhnutý kameň. Videli ste znamenia. Videli ste všetko, len mňa ste nevideli. Teraz však Vás ja osobne vítam. Vzkriesený nás pozdravuje na Veľkú noc. Naša viera vo zmŕtvychvstanie Krista môže byť taktiež plná pochybností, plná obáv, ako to bolo aj pri prvom stretnutí učeníkov. Možno by sme sa aj my radi pozreli do prázdnej hrobky, ale či uvidíme skutočného, nefalšovaného Krista a uveríme v Neho? Preto je osobná viera vzácnejšia. Budeme vlastniť tieň alebo skutočné svetlo Veľkonočných sviatkov? Na čo sa dnes pozeráme? Na veci, ktoré sú v hrobke, a patrili Jemu, alebo osobne na Neho? Budeme ďalej veriť vlastným víziám, alebo budeme komunikovať s Ním, ktorý aj nás dnes osobne pozdraví: „Pokoj vám.“ Ježiš dnes hovorí aj k nám, k spoločenstvu učeníkov žijúcich v Bratislave, k tejto malej hŕstke. Tu stojí v strede nášho spoločenstva a prihovára sa k Nám ako živý: „Pokoj vám!“ Sám odstraňuje naše zjavné vízie a daruje živú vieru. Kto dnes badá Ježiša po svojom boku, videl a uveril všetkému. Stretnutie so Vzkrieseným je najväčším darom a jediným základom našej osobnej viery. Skutočná radosť mnohých z nás je presne táto: videl som Pána. Videl som Ho vstúpiť do môjho osobného života a jedine s Ním som premohol vlastné pochybnosti. Môj údiv je ten, že čo ma držalo v zajatí, toho som sa zbavil práve skrze osobného stretnutia s Ježišom. On jedine ma vidí skutočne. On si všimol môj Veľkonočný boj a moju doterajšiu pochybujúcu vieru. Pokoj, hovorí nám dnes Ježiš, pretože vidí, že my ho

potrebujete. Jedine On odhalí naše potreby. Jedine Jeho videnie nám daruje to, čo potrebujeme. On nám dá videnie aj vieru.

Kde stojíš, drahý brat a milá sestra, na ceste viery? Tvoja viera a vízia aj dnes je len pochybnosť, strach alebo ozajstná požehnaná skúsenosť, že Kristus žije a prostredníctvom Neho aj my sme životaschopní učeníci. Aký sviatok sláviš dnes? Je to sviatok tvojich pochybností alebo je to sviatok tvojej požehnanej nádeje? Nový život a nová nádej sú ti pripravené. Amen.

Modlitba:

Ďakujem Ti Pane náš, drahý Spasiteľ, že si v deň Veľkej noci očistil našu vieru v zmŕtvychvstanie. Ty sám rozptyľuješ akékoľvek pochybnosti, šokujúce informácie, strach, ktoré sa v nás nahromadili, a ľarcha šera a slepoty nám spadnú z očí len jedine stretnutím s Tebou. Ďakujeme, že si nás dnes osobne pozdravil ako spoločenstvo učeníkov: „Pokoj vám!“ Ponúkaš nám pokoj, ktorý sme cestou stratili, Knieža mieru. Prosím Ťa, objavuj sa každý deň v našom živote, predstav sa nám, aby sme cítili Tvoju prítomnosť a našli skutočné zmierenie s nebom v našich srdciach a na duchu. Príď, Pane Ježišu, príď, pretože bez Teba sa naša nádej stratí a vytratí sa. Naša Veľkonočná radosť bude iba s Tebou plná Vzkriesený Pán. V tento deň upokoj naše znepokojené srdce o osude našich blízkych, ktorí predišli nás a daruj nám Jóbovu dôveru: „Viem, že môj Vykupiteľ žije.“ Daj Majster náš, aby naše Veľkonočné videnie dosiahlo úprimnú vieru vo vzkriesenie, a naše horčičné semienko viery rástlo zo dňa na deň. Len táto viera vydá svedectvo o Tvojom vzkriesení a našej požehnanej nádeji. Obklop nás svojim Duchom Svätým a naplň každý deň nádejou v nový život. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Lud sa radoval z ich milodarov, lebo z celého srdca ochotne obetovali Hospodinovi (IKr 29,9a).“

Požehnanie: „Neboj sa! Ja som Prvý a Posledný a Živý. Bol som mŕtvy a hľa, žijem na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia (Zjav 1,18).“ Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 417: „Nastal nám čas preradostný...“